

Kansainväliset raamatuntutkimukset

Oppitunti 21. kesäkuuta

Joonaatan ja Daavid – uskolliset ystävät

Avainjae: ”Ja Joonatan sanoi Daavidille: ’Mene rauhassa, sillä me olemme molemmat vannoneet Herran nimeen sanoen: Herra olkoon minun ja sinun välissäni sekä minun jälkeläisten ja sinun jälkeläistesi välissä ikuisesti.’ Niin hän nousi ja lähti, ja Joonatan meni kaupunkiin.”

1. Samuelin kirja 20:42

Valikoituja raamatunkohtia:

1. Samuelin kirja 18:1–9; 19:1–7; 20:1–42

Oltuaan useita vuosisatoja tuomareiden hallinnassa Israel halusi kuninkaan, jotta se voisi olla kuten kaikki muut ympäröivät kansat. Jumala oli sanonut Moosekselle, että tämä päivä tulisi, ja asettanut tällaiselle kuninkaalle vaatimukset (5. Mooseksen kirja 17:14–20). Samuel oli avainhahmo Saulin hallitseman kuningaskunnan perustamisessa. Myöhemmin Samuel kertoi Saulille, että hänen valtakuntansa otettaisiin häneltä pois, koska hän oli ollut tottelematon Jumalalle, ja että hänen seuraajakseen tulisi mies, joka oli Jumalan sydämen mukainen. (1. Samuelin kirja 13:13,14). Samuel myös voitelikin Daavidin, kun Jumala käski häntä: ”Nouse ja voitele hänet, sillä hän on se.” 1. Samuelin kirja 16:12,13

Tämän voitellun seurauksena Herran henki tuli voimakkaasti Daavidin ylle ja samalla poistui Saulista. Huomatessaan kuninkaan melankolisen tilan hänen palvelijansa lähettivät hakemaan Daavidin soittamaan lyyraansa ja tuomaan musiikillista lohtua kärsivälle johtajalle. Saul alkoi arvostaa Daavidin palvelusta ja teki hänestä aseenkantajansa. Jakeet 14–23

Merkittävä seuraus näistä tapahtumista oli Saulin pojan, Jonatanin, reaktio Daavidin isälleen ja Israelin kansalle tekemään suureen palvelukseen. ”Jonatan oli kiintynyt Daavidin sieluun, ja Jonatan rakasti häntä kuin omaa sieluaan. ... Silloin Jonatan ja Daavid tekivät liiton, koska hän rakasti häntä kuin omaa sieluaan.” (1. Samuelin kirja 18:1,3). Näin näemme ystävyyden syntyvän, joka perustui molemminpuoliseen rakkauteen Jumalan palvelemista kohtaan, kuten myös avainjakeemme sanoissa ilmenee.

Tämä ystävyys joutui pian koetukselle. Kun Daavid oli voittanut filistealaisten armeijan, kansa julisti: ”Saul on surmannut tuhansia, mutta Daavid kymmeniä tuhansia.” (jae 7). Saul oli raivoissaan ja aikoi juonitella Daavidia vastaan. Kun Daavid kuitenkin voitti taistelun toisensa jälkeen Israelin vihollisia vastaan, Saul päätti poistaa hänet kuvioista suoralla tavalla. Hän käski poikaansa Jonatania ja palvelijoitaan tappamaan Daavidin. 1. Samuelin kirja 19:1

Jonatan rakasti isäänsä, ja neljän pojan vanhimpana hän oli seuraava Israelin kuningas. Hänen suurin uskollisuutensa oli kuitenkin Israelin Jumalalle. Kuten 1. Samuelin kirjassa 19:4 kerrotaan, Jonatan sanoi Saulille, että tämä teki

suuren synnin juonittelemalla miehen hengestä, joka oli tehnyt mittaamattomia palveluksia maalleen ja jonka uskollisuus oli ollut vakaata ja omistautunutta. Jonathanin sanat vaikuttivat myönteisesti hänen isänsä impulsiiviseen mieleen. Saul vannoi valan luopuvansa vihamielisistä aikeistaan (jakeet 6, 7). Näin ollen Jonathanin väliintulon ansiosta saavutettiin väliaikainen sovinto, ja Daavid palasi palvelemaan kuningasta ja Israelin kansaa.

Edellä mainituista kokemuksista löydämme korvaamattoman opetuksen rakkauden perustan rakentamisesta veljiämme kohtaan. ”Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa kuin se, että hän antaa henkensä ystäviensä puolesta.” Joh. 15:13